

hogy hogyan látja a jövőt
„ez az egész föld a hazám
s teljesen otthon leszek ott
ahol épp elesem”

Vörös István

PRÁGAI PORTRÉK

A takarítónő

Hogy milyen hosszú a folyosó,
csak az tudja, aki felmosta már
legalább egyszer.
Az is egykettőre
elfelejti. Minek is tudni
bármit. Akik itt
laknak, még ezt se
tudják. Reggelig
tanulnak, mikor én
jövök, álmosan járkálnak
a folyosón, nézem
a papucsuk nyomát a
még föl sem száradt
kövezeten.

A költő

Mindig egyetemre jár.
Vagy tíz éve. Akadnak
órák, amiket harmadszor
is felvesz, azt hiszi,
mindent újra lehet
írni. Szarajevóba
készül. Vonattal megy,
az utolsó szakaszon talán
biciklivel. Egy eltévedt
golyó eltalálta még a
háború kitörése előtt.
Fájdalmai nincsenek.

A szerkesztő

Tíz évvel fiatalabb
nálam. Megkérdezi,
hogyan meghalok, kire
hagyom a könyvtáramat.
Elvisz egy antikváriumba,
egymás után adja kezembe
az ismeretlen könyveket.
Csak pár perce van, mondja,
aztán órákig ülünk egy
kocsmában, hallgatjuk
két tanár beszélgetését.
A szerkesztőség a külvárosban
található, egy járdaszigeten.
Be van vezetve a telefon,
az internet. Víz nincs.

Oravecz Imre

SZAJLA

Verstanulmányok egy regényhez

Apám fizikakönyve

Vászonborítós, elnyűtt, vaskos kötet,
Elements of physics a címe,
és Torontóban adták ki kanadai iskolák számára 1937-ben,
de nem olyan, mint a tankönyv,
inkább tudományos kézikönyvhöz hasonlít,

kötelező jelleggel *senior high-school*-diákkorában használhatta,
de egyébként is nagyon érdekelték az anyag törvényszerűségei,
és szerette a gépeket,

ez lehetett a kedvenc tankönyve,
különböztetve nem hozta volna magával Magyarországra,
mikor hazatelepült,

belül jobb állapotban van, mint kívül,
kevésbé megviselt,